

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXV Ad haec.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECVNDVS

Postremum est, q*uo*d ipsi tunc potestatem acceperint constituēdi creandiq*ue* presbyteros impositione manuum suar*um*, quēadmodum in fine capitis. 14. satis dilucidum est, ubi sic habetur χειροτονίαντες δὲ αὐτοὺς πρεσβυτέρους κατ'ἐκκλησίαν, hoc est quōd ipsi manuum impositione creassent illis per singulas ecclesias presbyteros. Neq*ue* manus imponebant solū, uerū etiā ieiunabant, & precabant*ur*, ut & illic traditū est. Ieiunijs igit*ur* & precationibus atq*ue* manuū impositione presbyteros consecrabant, & consecratos praeferunt plebi. Porro ut intelligas hoc ipsum nonnihil fuisse muneris illis iniuncti, subdi*ce*, eos rediisse Antiochiā, unde erant traditi gratiae dei, in opus quod compleuerunt. Presbyteror*um* igit*ur* creatio pars fuit muneris & ministerij q*uo*d illis Antiochiā credebatur. Nā an nō fuerat cōpletū eor*um* ministeriū q*uo*d ad hūc modū presbyteros cōstituisent. Simul & illud aduerte quod Lucas dicit, illos idē fuisse traditos gratiae dei. Quis enī ambigere potest, quū iubente spiritu, prophetā & doctores tanto studio, hoc est ieiunijs, precationib*us* & manuū impositione illos ordinassent, quin ab ipso spiritu quiberrima fuissent afflati gratia.

XXV

Roma. I.

Questio.
Ratio.

¶ Ad haec. Et Paulus ob hanc segregationē gloria*m* apud Romanos, segregatū se fuisse in euangeliū dei. Et plane quū ita fuerant dimissi, scriptura tradit eos ab ipso spiritu fuisse tū emissos. Sed inquires, cur Matthias non fuit ad hunc modum ordinatus? Certe q*uo*d nondū uenisset spūs qui ritum hunc dicebat. Verū postea ritus idē in cæteris passim obseruabatur. Nam (ut diximus) Paulus & Barnabas ieiunijs, & precationibus, atq*ue* manuū impositione presbyteros per singulas ecclesias creabant. Quid multis opus est? Omnes huiusmodi presbyteros qui sic, aut per Barnabā & Paulū, aut per alios qui pari potestateungebant*ur* ordinati fuerant, nō dubitauit affirmare Paulus a spiritu sancto fuisse constitutos, & in hoc ipsum quidem ut regerent ecclesiā dei. Propter quod & cōplures presbyteros ex Epheso Miletū ad se uocatos, hunc in modū allocutus fuit. Attendite (inquit) uobis & cuncto gregi in quo uos spiritus sanctus posuit epōs ad regendū ecclesiā dei. Ecce tamen si per manus hominū fuissent in id regiminis constituti, nihil

Act. 20.

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XVII.

tamen ueritus est id negotij tribuere spiritui, simul & asserere diuinitus id fuisse factū. Erant igit̃ a spiritu sancto constituti quicūq; siue p ap̃los, siue p eorū successores iuxta ritū legitimū pastores ordinati fuerāt. Sed & quū ætas eadē, ut añ diximus atq; successio nō solū ad hūc usq; diē, sed & in finē usq; sæculi perdurabit, consequens est, ut omnes quotquot per ecclesiæ Conclusio præsides, ad ea munia legitime uocati fuerint, & instituti, non aliter q̃ ab ipso spiritu qui ppetuo residet in ecclesia cōstituti credēdi sunt. Atq; hæc pro septimo axioma sunt dicta.

OCTAVVM AXIOMA.

¶ Insuper iñdem in suis ordinationibus ab eodem spiritu, gratiæ donum accipiunt, quo reddantur ad opus ministerij sui sanctius ob eundem magis idonei.

Rincipio perspicuū istud fieri potest, ex ipsis Pauli XXVI. uerbis, qui Timotheo scribens, quē nemo nō affirmat a Paulo fuisse constitutū episcopū. Sic ait. I. ad Timo. 4. Ne neglexeris quod in te est donū, quod datū est tibi per prophetiā cum impositione manuū authoritate sacerdotij. Ecce Timotheus autoritate sacerdotij q̃ præditus fuerat ille, quisquis Timotheū ordinarat, gratiæ donum accepit. Et quis nā is fuit, qui sic Timotheū ordinauit, apertius indicat eplā ad eundē posteriori, cap. I. Commonefacio inquit te, ut suscites donū dei quod est in te, per impositionē manuū mearū. Ecce denuo testatur Timotheū, quū is ordinaret, gratiæ donū fuisse consecutū, seipsumq; Paulus prodit ordinatōrē ipsius fuisse. Nā quū ordinaretur quispiā, ordinatores ei manus, semper imponebant, ut postea demonstrabimus. Donū itaq; gratiæ Timotheus accepit quū ordinaret a Paulo. Neq; dubiū est quin Paulus id ipsum fieri censuerit de cæteris per alios, qui pari secū autoritate fungebant. Porro donum istud gratiæ tunc quū ordinaret Timotheus fuisse datū, axioma proximo docebimus, & non quū esset a Paulo baptizatus uti Lutherus cauillatur. Paul⁹ ordinauit Timotheū

¶ Neq; soli Timotheo data fuit hæc gratia, uerūetiā Tito, XXVII cæterisq; quicūq; per eos ordinati fuerint, Sed & reliquis de

E